

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 13.7.2011
SEC(2011) 884 final

DOCUMENT DE LUCRU AL SERVICIILOR COMISIEI

REZUMAT AL EVALUĂRII IMPACTULUI

care însoțește documentul

**PROPUNERE DE REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL
CONSILIULUI**

privind politica de piață în domeniul produselor obținute din pescuit și din acvacultură

{COM(2011) 416 final}
{SEC(2011) 883 final}

REZUMAT

UE este cea mai importantă piață mondială pentru produsele obținute din pescuit și din acvacultură – cu o valoare de 55 de miliarde de euro (echivalentul a 12 milioane de tone). Cetățenii din UE consumă în medie 22 kg de produse obținute din pescuit și din acvacultură pe an, ceea ce reprezintă 15 % din aportul de proteine al acestora. Modele de consum variază foarte mult de la un stat membru la altul, mergând de la 10 kg în anumite țări (în principal din Europa de Est) la peste 30 kg în altele. Se înregistrează însă o creștere a consumului în toate țările din UE. Din cauza declinului producției UE în decursul ultimului deceniu, rata de autonomie a UE a cunoscut la rândul său o scădere abruptă – de la 57 % la 35 %.

O organizare comună a piețelor (OCP) în domeniul produselor obținute din pescuit și din acvacultură există încă din 1970. Aceasta constituie unul dintre pilonii politicii comune în domeniul pescuitului (PCP). Temeiul juridic actual al acesteia este Regulamentul (CE) nr. 104/2000, adoptat în 1999. Reforma politicii comune în domeniul pescuitului, actualmente în curs, reprezintă o excelentă ocazie pentru examinarea și eventual pentru revizuirea obiectivelor și a instrumentelor politicii de piață pentru produsele obținute din pescuit și din acvacultură.

Problemele

Începând cu anul 2008, Comisia a desfășurat evaluări și consultări extinse, având un dublu obiectiv: evaluarea performanței cadrului juridic actual și a tendințelor de pe piața UE din ultimul deceniu, pe de o parte, și aflarea punctelor de vedere ale părților interesate, pe de alta. Prezentul raport prezintă și analizează cele cinci categorii principale de probleme identificate, care pot fi rezumate după cum urmează.

- politica noastră de piață nu a contribuit suficient la o producție sustenabilă;
- poziția pe piață a producției UE s-a înrăutățit;
- nu am reușit să anticipăm și să gestionăm fluctuațiile pieței;
- potențialul pieței noastre este în mare parte neexploatat;
- punerea în aplicare a politicii de piață este ținută în loc de un cadru greoi și excesiv de complex.

Până în prezent, o serie de pescării din UE nu au fost și nu sunt exploatate într-un mod sustenabil. Primele de piață pentru practicile sustenabile sunt neglijabile, în timp ce sancțiunile pieței pentru practici nesustenabile sau potențial nesustenabile lipsesc. Politica noastră de piață nu a reușit să valorifice mai bine volumele de producție aflate în stagnare sau în scădere și nici nu a încurajat bunele practici.

Oferta din UE este atât diversă, cât și fragmentată. Confruntată cu o producție tot mai mică și cu o piață tot mai globalizată, aceasta este lipsită de competitivitate și s-a dovedit incapabilă să anticipeze și să gestioneze fluctuațiile pieței sau să se adapteze la cerere din punctul de vedere al previzibilității volumelor sau din cel al calității și prezentării produselor.

Dincolo de cele cinci probleme principale menționate există de asemenea o submulțime de alte probleme subiacente.

Organizațiile de producători din domeniul pescuitului și acvaculturii, care ar putea juca un rol vital în punerea în aplicare efectivă a PCP (cu condiția ca misiunea, resursele, drepturile și îndatoririle acestora să fie stabilite în mod corespunzător), nu dispun în general de resursele și de motivațiile necesare pentru organizarea în mod eficient a producției și pentru gestionarea activităților de pescuit, pentru introducerea produselor pe piață etc. În plus, în vreme ce sectorul pescuitului este în cea mai mare parte fragmentat, prelucrătorii și distribuitorii au, dimpotrivă, tendința să fie concentrați, în special pe partea de vânzare cu amănuntul. Prin dezvoltarea sau prin încurajarea concentrării pe partea de ofertă, este probabil ca situația economică a pescarilor din UE să se amelioreze. O mai bună organizare a producătorilor pare să fie o condiție preliminară pentru o bună funcționare a coordonării dintre toate elementele lanțului de comercializare.

Informațiile privind cererea de pe piață, preferințele consumatorilor, tendințele și formarea prețurilor nu sunt disponibile pe scară largă tuturor actorilor interesați. Cu toate acestea, printr-o mai bună înțelegere a dimensiunii de piață a activității lor, producătorii din UE vor fi în mai mare măsură capabili să îi îndrume pe pescari către produse care au o șansă mai mare de a se vinde la un preț rezonabil (regula de aur fiind că peștii a căror vânzare este improbabilă trebuie să rămână în apă). Acest lucru înseamnă o mai bună planificare a ofertei și a vânzărilor – cu alte cuvinte un proces activ de alegere a tipurilor de produse care să fie vândute și a momentului vânzării.

Factorii care se ocupă cu elaborarea politicilor au la rândul lor nevoie de informații contextuale – precum și de avertizări în timp util – pentru conceperea politicilor.

În condițiile actuale de exploatare excesivă a stocurilor, nu se mai justifică cheltuirea banilor publici pentru distrugerea peștilor; așa-numita „retragere” a produselor obținute din pescuit de pe piață ar trebui abolită. Efectul mecanismelor de intervenție asupra stabilității pieței a fost oricum slab, limitându-se la câteva porturi și la câteva specii pelagice de mici dimensiuni.

Motivul acestei situații este faptul că intervențiile pe piață pot influența pozitiv simptomele unor căderi bruște de prețuri, dar nu abordează cauza problemei. Nu se poate însă nega că pescuitul rămâne o activitate economică nesigură și riscantă; adaptarea calendarului și a cantității capturilor la nevoile specifice ale pieței de la un moment dat va rămâne mereu o întreprindere dificilă. Orice politică de piață rezonabilă trebuie să răspundă acestei probleme intrinseci și cel puțin să limiteze riscurile inerente pentru pescari.

Standardele de comercializare din UE, care stabilesc caracteristicile comerciale standardizate, sunt importante pentru funcționarea în bune condiții a pieței interne de pește din UE. Atât evaluarea efectuată, cât și prezentul raport, analizează măsura în care standardele de comercializare comune actuale ar trebui revizuite.

Informarea consumatorilor este o componentă cheie a organizării pieței, în primul rând din cauza gamei largi de pești și fructe de mare aflată în prezent pe rafturi și în al doilea rând pentru că oamenii devin tot mai conștienți de problemele de mediu și vor să ia decizii de cumpărare în cunoștință de cauză. Peștele este proaspăt sau decongelat? Unde exact a fost capturat? A fost pescuit, produs în mod sustenabil, comercializat în mod echitabil? Consumatorii au dreptul la informații fiabile privitoare la ceea ce cumpără, care să fie indicate pe eticheta produsului.

În fine, creșterea consumului la nivelul întregii Uniuni Europene oferă producătorilor din UE, precum și celor din țări terțe, oportunități economice tangibile.

Dreptul UE de a interveni

În conformitate cu articolul 3 alineatul (1) litera (d) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), Uniunea Europeană deține competența exclusivă cu privire la conservarea resurselor biologice ale mării în cadrul politicii comune în domeniul pescuitului. Articolul 4 alineatul (2) litera (d) din TFUE prevede că Uniunea Europeană deține competențe comune pentru celelalte componente ale PCP. Respectivul dispoziții determină domeniul de acțiune în ceea ce privește elementele care trebuie abordate la nivelul UE și marja de acțiune lăsată statelor membre. Acestea afectează de asemenea tipul de măsuri luate de UE în ceea ce privește alegerea instrumentului. Măsurile de piață luate în cadrul OCP se încadrează în domeniul de aplicare al articolului 4 alineatul (2) litera (d) din TFUE, ceea ce face necesară, prin urmare, justificarea măsurilor din punctul de vedere al principiului subsidiarității.

Instituirea unei politici de piață la nivelul UE este esențială pentru a realiza o piață internă a produselor obținute din pescuit și din acvacultură și pentru a asigura o concurență loială. În conformitate cu principiul subsidiarității, statele membre și operatorii economici ar trebui să se bucure de un grad înalt de autonomie în aplicarea diferitelor mecanisme referitoare la politica de piață.

Interacțiunea cu reforma PCP

Obiectivul principal al reformei politicii comune în domeniul pescuitului este promovarea gestionării sustenabile a resurselor halieutice prin intermediul unui sector viabil din punct de vedere economic, care, la rândul său, urmează să primească tot mai multe competențe de auto-gestionare. Pentru a realiza acest obiectiv, trebuie să începem prin a ajuta acest sector să se organizeze mai eficient.

Evaluarea impactului politicii comune în domeniul pescuitului a condus la concluzia că, având în vedere noile obiective și instrumente ale PCP, era necesară o amplă reformă a politicii de piață: instrumentele orientate către piață ar trebui să contribuie, în mod direct sau indirect, la îndeplinirea principalelor obiective ale PCP.

Pentru a se încerca găsirea unei rezolvări la problema pescuitului excesiv și a practicilor nesustenabile și pentru a abandona treptat practicile de producție bazate exclusiv pe volum, noua politică de piață va sprijini:

- abilitarea organizațiilor de producători și co-gestionarea de către acestea a drepturilor de acces, precum și a activităților de producție și de comercializare;
- măsurile de piață care măresc puterea de negociere a producătorilor (în cazul pescuitului și al acvaculturii), care îmbunătățesc previziunile, prevenirea și gestionarea crizelor pieței și care promovează transparența și eficiența acesteia;

- stimulentele de piață și primele pentru practici sustenabile; parteneriatele pentru o producție, o aprovizionare și un consum sustenabile; certificarea (etichete ecologice), promovarea și informarea consumatorilor;
- măsurile de piață suplimentare privind capturile aruncate înapoi în mare.

Obiective

Pentru fiecare dintre cele cinci categorii principale de probleme enumerate mai sus, evaluarea impactului definește obiectivele specifice ale noii politici de piață pentru produsele obținute din pescuit și din acvacultură:

- Ameliorarea stimulentele de piață pentru a sprijini practicile de producție sustenabilă
- Ameliorarea poziției pe piață a producției UE
- Întărirea legăturii dintre producția UE și piața din UE
- Consolidarea potențialului de piață al produselor din UE
- Susținerea unei mai bune guvernante și simplificarea cadrului juridic

Opțiuni

Pe baza evaluărilor efectuate, a punctelor de vedere exprimate de factorii interesați, a obiectivelor specifice definite și a instrumentelor de politică identificate, au fost analizate patru opțiuni:

- Opțiunea 1: menținerea actualei organizări comune a piețelor în sectorul produselor obținute din pescuit și din acvacultură
- Opțiunea 2: revizuirea actualei organizări comune a piețelor în sectorul produselor obținute din pescuit și din acvacultură
- Opțiunea 3: consolidarea politicii de piață privind produsele obținute din pescuit și din acvacultură
- Opțiunea 4: dereglementarea actualei organizări comune a piețelor din sectorul produselor obținute din pescuit și din acvacultură

Opțiunea 1 înseamnă că organizarea comună a piețelor din prezent rămâne neschimbată, concentrându-se în principal asupra intervențiilor pe piață pentru sprijinirea stabilității prețurilor (retragere, reportare, depozitare privată, alocații compensatorii pentru ton), regim tarifar autonom (suspendări și contingente), standarde de comercializare (prospețime și dimensiuni) și informații obligatorii pentru consumatori (denumire comercială; metoda de

producție: capturat în mare, capturat în ape dulci sau de crescătorie; origine: zona de capturare sau țara de origine în cazul produselor de apă dulce sau de fermă).

Opțiunea 2 reduce mecanismele de intervenție la un singur ajutor de depozitare pentru produsele obținute din pescuit destinate consumului uman. Aceasta abordează neconcordanțele între dimensiunile minime de debarcare și de comercializare. Revizuirea contingentelor tarifare și a suspendărilor autonome devine mai flexibilă (o dată la 3 ani).

Opțiunea 3 este aceeași cu opțiunea 2, dar organizațiile de producători și organizațiile interprofesionale sunt abilitate cu sarcini suplimentare și li se acordă acestora sprijin financiar pentru a elabora și a pune în aplicare planuri de producție și comercializare sustenabile. De asemenea, această opțiune simplifică și adaptează domeniul de aplicare al normelor de comercializare. Se introduce respectarea convențiilor internaționale pentru guvernanta pescuitului în regim tarifar autonom preferențial; se înființează un observator al pieței europene. Se extinde informarea obligatorie a consumatorilor și domeniul de aplicare al acesteia la toate produsele (proaspete, congelate, conservate în cutii, prelucrate). Se oferă un cadru de asigurare a exactității și controlului etichetării voluntare.

Opțiunea 4: desființarea organizării comune a piețelor. Această opțiune elimină în totalitate sprijinul financiar (constând în intervenții și sprijin pentru acțiuni colective) și toate instrumentele juridice specifice pentru produsele obținute din pescuit și din acvacultură. Nu ar mai exista nicio condiție preliminară pentru importul de produse obținute din pescuit și din acvacultură.

Evaluarea opțiunilor

Sustenabilitatea ecologică

Opțiunea 1 rămâne axată pe gestionarea mecanismelor de intervenție. Acesta nu abilitază organizațiile de producători să își gestioneze activitățile de pescuit într-o manieră sustenabilă și nici nu garantează că activitățile de acvacultură sunt efectuate în mod sustenabil.

Suprimarea ajutorului pentru retragere în opțiunea 2 va avea un impact direct mai degrabă limitat, având în vedere volumul redus care a făcut obiectul retragerilor în ultimii ani. Se transmite însă, și prin această opțiune, un puternic mesaj politic în sprijinul ideii că este necesară o mai bună anticipare a cererii de pe piață și a deșeurilor.

Opțiunea 3: abilitarea organizațiilor de producători cu gestionarea, monitorizarea și controlul colectiv al posibilităților de pescuit alocate de statele membre (incluzând drepturile de pescuit individuale și eforturile de pescuit ale membrilor acestora) ar ameliora în mod semnificativ sustenabilitatea sectorului pescuitului din UE. Accesul consumatorilor la informații mai precise pentru toate produsele, indiferent de forma lor de prezentare, va extinde în mod considerabil cunoștințele privind produsele obținute din pescuit și din acvacultură. Acest lucru îi va ajuta pe consumatori să facă alegeri mai bune și mai bine informate, ceea ce în cele din urmă va sprijini un consum responsabil.

Lipsa de sprijin pentru organizațiile de producători în cazul opțiunii 4 ar afecta în mod negativ coordonarea acestora pentru punerea în aplicare a unor practici de pescuit sustenabile. Acest lucru ar limita, de asemenea, eforturile de gestionare întreprinse în prezent de către organizațiile de producători. Deși inițiativele private în direcția unei aprovizionări și a unui consum sustenabile sunt în creștere în UE, această nouă evoluție a pieței trebuie încă să se dezvolte și să își consolideze credibilitatea și încrederea.

Sustenabilitate economică

În cadrul opțiunii 1, valoarea adăugată generată de organizațiile de producători rămâne în mod necesar limitată la posibilitatea de a beneficia de mecanismele de intervenție. Este improbabil ca organizațiile de producători să furnizeze servicii suplimentare propriilor membri, în special pentru a realiza o legătură mai bună între producția lor și cerințele pieței și pentru a adăuga valoare produselor lor.

În ceea ce privește impactul opțiunii 2 asupra prețurilor la prima vânzare, există o probabilitate ridicată ca producătorii să aibă în continuare un rol pasiv în procesul de formare a prețurilor, până când vor învăța să își grupeze oferta în mod eficient și să își promoveze mai bine produsele.

În ceea ce privește opțiunea 3, evaluarea comparativă cu sectorul fructelor și legumelor arată că există o corelație clară între nivelul de structurare al producției, stabilitatea prețurilor și valoarea adăugată. Planificarea și concentrarea ofertei ar trebui, prin urmare, să ducă la o mai mare stabilitate a prețului la prima vânzare. Cunoștințele de specialitate corespunzătoare privitoare la piață ar trebui să consolideze poziția pe piață și capacitatea de a anticipa tendințele pieței sau crizele. Creșterea puterii de negociere a producătorilor ar trebui să conducă la o distribuție mai echilibrată a valorii adăugate. O informare mai exactă

a consumatorilor cu privire la originea produsului (de exemplu privind stocul, subzona FAO, spații maritime definite, precum Golful Gasconiei, Canalul Mânecii etc.) va sprijini cumpărarea de produse locale și concentrarea pe consumul sustenabil. Flotele mici ar fi în măsură să își comercializeze mai bine producția, iar încrederea consumatorilor ar fi restabilită sau confirmată. Extinderea cerințelor privind informarea la produsele prelucrate ar satisface, de asemenea, așteptările consumatorilor și ar contribui la prevenirea fraudei.

Eliminarea instrumentelor de politică de piață, prevăzută în cadrul opțiunii 4, ar elimina orice motivație de structurare a sectorului. Acest lucru ar slăbi puterea de negociere a producătorilor și ar limita capacitatea acestora de a adapta oferta la cerere (oferă atomizată, lipsă de coordonare între producători). Informarea consumatorilor în mod voluntar este o opțiune fezabilă, având în vedere angajamentul operatorilor în direcția producției sustenabile. Aceasta nu ar duce însă la îndeplinirea obiectivului UE privind mai buna informare a consumatorilor și consolidarea cunoștințelor acestora despre produsele obținute din pescuit și din acvacultură. Au existat cazuri în care pretenții false de respect față de mediu au indus în eroare sau au generat confuzie în rândul consumatorilor, iar acest lucru subminează orice încercare de refacere a imaginii sectorului.

Sustenabilitate socială

În cazul opțiunilor 1 și 2, efectele asupra venitului vor rămâne foarte limitate, pe de o parte deoarece acestea se referă numai la cazurile în care este nevoie să fie prevenite scăderi ale prețurilor, pe de altă parte deoarece intensitatea ajutorului este foarte scăzută (0,2 % din valoarea producției UE).

În cazul opțiunii 3, structurarea mai bună a producției este de așteptat să amelioreze anticiparea crizelor și să ducă la creșterea valorii adăugate prin diversificarea strategiilor de comercializare. Acest lucru ar trebui să susțină ocuparea forței de muncă și nivelul veniturilor.

În cazul opțiunii 4, este probabil ca eliminarea instrumentelor de piață să aibă un impact în anumite sectoare (fabrici de conserve de pește pelagic mic), care s-ar putea muta în afara UE. În aceste cazuri, impactul asupra locurilor de muncă și asupra veniturilor ar putea fi semnificativ la nivel local.

Compararea opțiunilor

Pe baza evaluării impactului și a riscurilor identificate, opțiunile sunt comparate prin comparație cu scenariul de bază (situația actuală) din punctul de vedere al eficacității și eficienței în raport cu obiectivele și din punctul de vedere al coerenței cu obiectivele generale ale UE (și anume obiectivele PCP, dar și alte aspecte transversale). Acest proces poate fi rezumat după cum urmează:

Opțiunea 1, sau menținerea situației actuale, a fost evaluată în detaliu și a fost considerată parțial ineficientă și prea complexă pentru îndeplinirea obiectivelor actuale. Până în prezent, OCP s-a concentrat în principal pe stabilitatea prețurilor prin intervenția pe piață. S-a dovedit că această abordare a avut un impact redus și performanțe scăzute. S-au tratat mai degrabă simptomele decât cauzele reale, s-au trimis semnale politice greșite, iar responsabilitatea operatorilor a fost puțină sau absentă. În prezent, la 12 ani de la data adoptării, actuala OCP nu pare să facă față provocărilor pieței UE. Această opțiune ar putea

duce la o scădere a eficacității PCP și s-ar putea dovedi incompatibilă cu obiectivele subiacente ale acesteia.

Opțiunea 2 urmărește corectarea principalelor deficiențe ale actualei organizări comune a piețelor, prin propunerea de modificări și simplificări care ar îmbunătăți funcționarea acesteia. Relevanța acestei variante pentru obiectivele principale ale reformei PCP ar rămâne totuși îndoielnică.

Opțiunea 4 ar elimina complet politica de piață a UE. Este adevărat că numărul evoluțiilor și stimulentele în direcția sustenabilității determinate de piață a crescut. Angajamentul prelucrătorilor și al comercianților cu amănuntul, combinat cu creșterea presiunii din partea ONG-urilor și a societății civile în direcția obținerii de produse durabile, ar trebui să ne apropie de obiectivele noastre de mediu. Totuși, problemele principale identificate, și anume sectorul complex și fragmentat al ofertei din UE și riscul inducerii în eroare și al generării de confuzie în rândul consumatorilor ar fi abordate numai parțial. De fapt, sectorului de profil i se va conferi un grad mai mare de responsabilitate pentru gestionarea propriilor activități, dar lipsa sprijinului pentru structurarea producției și a măsurilor de piață aferente ar fi în contradicție cu obiectivul reformei de a sprijini instrumentele bazate pe piață (mai degrabă decât costisitoare măsuri structurale) și de a ajuta organizațiile de producători să amelioreze comercializarea produselor proprii.

Opțiunea 3 propune consolidarea politicii de piață pentru a asista sectorul pescuitului și acvaculturii în procesul de trecere treptată a acestuia la practicile de producție sustenabile. Există numeroase măsuri care pot fi luate în materie de organizare și de comercializare pentru a crește previzibilitatea ofertei și a reduce costurile tranzacțiilor. Această opțiune subliniază rolul fiecăreia dintre părțile interesate principale în ceea ce privește favorizarea practicilor sustenabile.

În cadrul acestei opțiuni, structura și obiectivele noii politici de piață ar fi mult mai ample și mai îndrăznețe:

- O serie de instrumente, în special mecanisme de intervenție pe piață, sunt abandonate. Acest lucru implică un mesaj politic puternic și o simplificare foarte pronunțată.
- Anumite elemente, cum ar fi standardele de comercializare și politica de tarifare autonomă, sunt păstrate, dar capătă o mai mare flexibilitate; se introduc obiective suplimentare (pentru sprijinirea dezvoltării comerțului la distanță, a comerțului electronic, a condițiilor de concurență echitabilă etc.).
- Sunt accentuate alte elemente: sectorul este reorganizat, cu un accent mai mare pe capacitatea producătorilor de a-și gestiona producția și de a-și comercializa produsele; se prevede un ajutor unic simplificat pentru stocare (pentru stocarea, prelucrarea și reintroducerea pe piață a producției), iar domeniul de aplicare și conținutul informării consumatorilor sunt extinse considerabil.
- Un element nou este observatorul pieței UE.

Evaluarea impactului reformei PCP a concluzionat că este necesară o reformă în profunzime a politicii de piață, care să consolideze rolul producătorilor și al organizațiilor

interprofesionale, precum și măsurile de comercializare în general. Acest lucru va ajuta la îndeplinirea obiectivelor reformei referitoare la sustenabilitatea economică, contribuind în același timp la sustenabilitatea ecologică. Politica de piață ar trebui să orienteze activitățile de producție către zone cu condiții de piață bune și în care există o piață pentru produsele obținute din pescuit și din acvacultură.

Politica de piață ar trebui să contribuie la creșterea valorii adăugate a produselor obținute din pescuit și din acvacultură, într-un context în care sprijinul financiar este deplasat dinspre flotă (în special prin dezmembrare și încetare temporară), în direcția unor soluții inteligente, ecologice, inovatoare și orientate spre piață pentru sectorul pescuitului și acvaculturii. Mai precis, unele aspecte ale reformei pieței ar trebui să însoțească și să sprijine punerea în aplicare a noii PCP:

- Abilitarea organizațiilor de producători pentru a asigura gestionarea, punerea în aplicare și controlul activităților de pescuit ale membrilor acestora.
- Cotele de pescuit transferabile, care permit sectorului pescuitului să adapteze capacitatea de pescuit la resursele marine disponibile, fără a fi necesară intervenția publică. Organizațiile de producători ar putea fi responsabile de gestionarea colectivă a cotelor de pescuit transferabile.
- Definirea atentă a măsurilor de piață care însoțesc o politică activă pentru debarcarea obligatorie a tuturor capturilor de stocuri ce fac obiectul limitelor de captură și posibilitatea implementării acestora de către organizațiile de producători.
- Valorizarea activităților de producție mai selective și sustenabile și abandonarea treptată a strategiei bazată pe volum, însoțite de ameliorarea planificării producției și a comercializării de către organizațiile de producători și de un rol mai activ jucat de consumatorii din UE, în situația în care aceștia sunt în măsură să facă alegeri în cunoștință de cauză.

Variațiile în materie de efecte distributive între zone sau regiuni sunt foarte limitate, datorită unui acces complet uniform al organizațiilor de producători la instrumentele financiare și la toate normele.

O gamă largă de părți interesate vor beneficia din plin de opțiunea 3. Creșterea responsabilităților și a resurselor organizațiilor de producători va oferi noi oportunități de afaceri producătorilor de produse obținute din pescuit și din acvacultură, pentru care apartenența la aceste organizații va deveni mai atrăgătoare. Noua politică tarifară va îmbunătăți previzibilitatea ofertei de materii prime și acest lucru le va permite prelucrătorilor să își anticipeze mai bine activitățile. Întregul sector va fi mai bine coordonat și va fi încurajat să lanseze inițiative de interes comun, în special pentru a promova pescuitul sustenabil. Consumatorii vor fi în măsură să facă alegeri mai bine informate, mulțumită unei etichetări mai bune și mai corecte a produselor obținute din pescuit și din acvacultură. În sfârșit, simplificarea și reducerea sarcinii administrative vor avea un impact pozitiv asupra Comisiei, administrațiilor statelor membre și operatorilor economici.

Având în vedere analiza impactului, DG MARE sprijină opțiunea 3 de instituire a unei politici consolidate pentru produsele obținute din pescuit și din acvacultură.